

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Feria Secvnda Paschae. Evangelivm Lvcae XXIIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

DOMINICALIA.

Surrexit tumulo uerè rediuius, & ecce
Hic locus est, in quo posuerunt corpus amici,
Sed uirtute Dei superas reuocatus in auras
Viuit, & hîc illum non lumina uestra uidebunt.
Ite igitur celeres, & nuncia grata referte
Discipulis, Petroq; simul, quod uiuat Iesus:
Præuius hic uobis Galilæis ibit in oris:
Hîc illum dabitur præsentî cernere uultu,
Sicut adhuc uiuens prædixerat antea uobis.
Talibus auditis celes monumenta relinquunt:
Pectora namq; ingens muliebria terror habebat,
Nec trepidæ audebant cuiquam sibi uisa referre,
Sed tacite perguntq; domum, socijsq; propinquât.

FERIA SECUNDA PASCHAE.

EVANGELIUM LVCAE XXIII.

ARGUMENTVM.

Discipulis Christus se iungit euntibus Emaus:
Fractura panis noscitur esse Deus.

ORta resurgentis fuerat lux conscia Christi,
Lucidus et primo fulgebat Phœbus in ortu,
Cum duo discipuli castrum petiere propinquum,
Triginta stadijs quod bis distabat ab urbe:
Nomine dixerunt ueteres Emaunta coloni.
Iamq; iter ingressi uarias miscere loquelas

E S Incipi-

EVANGELIA

Incipiunt, illis secum de rebus agentes,
 Præteritis factæ fuerant quæ nempe diebus.
 Talia dum tractant miscentes uerba uicissim,
 Ecce propinquauit tanquam peregrinus Iesus
 Namq; uiatoris faciem cultumq; gerebat.
 Dexterâ portabat baculum, crinesq; galærum,
 Lineaq; indutum uelabant pallia corpus.
 Sic aderat, iunctusq; uiam carpebat eandem:
 Nec tamen agnouere Deum, sed clausa manebant
 Lumina, ne scirent, quæ post ad aperta fuerunt.
 Ille salutato compellat talibus ultro:
 Dicite sermones quos hîc agitis amici?
 Quid uel adeò tristes suspiria crebra mouetis?
 Arguit occultum facies nam uestra dolorem.
 Nomine tunc unus Cleophas sic rettulit illi:
 Tu'ne igitur Solyma sic es peregrinus in urbe,

Solu

DOMINICALIA.

Solus ut ignores, paucis quæ facta diebus
Ille refert: quæ facta uiri? narrate precamur.
Respondet Cleophas: Christum narramus Iesum,
Urbe Nazaraea genitum, magnumq; Prophetam,
Insignem factiq; simul uerbisq; potentem,
Cui Deus ipse aderat præsens, hominesq; fauebant.
Hunc nostri procures, quibus & commissa sacrorum
Cura, sacerdotes odijs immanibus acti
Damnauere nihil meritum, mortiq; dederunt
In cruce suffixum latrones inter iniquos:
At nos Discipuli dudum sperauimus, illum
Esse redempturum genus Israhelis ab omni
Pondere, caelestisq; daturum Regna salutis.
Et iam tertia lux hodie processit ab illis
Tempore, quo Solymis hæc omnia facta fuerunt,
Nec tamen amissi spes redditur ulla Magistri.
Quamlibet è nostra mulieres gente pauorem
Incussere nouum, nobis miranda ferentes:
Namq; ubi sub prima petiissent luce sepulchrum,
Membra perunctura Domini, ne tabe perirent,
In tumulo corpus non inuenere iacentis.
Ad nos continuo redeunt, & nuncia portant:
Angelicos uultus ibi se uidisse, loquentes
Vincere Dominum, tumulo cum morte relicto.

Mox

EVANGELIA

Mox abiire aliqui nostrum monumenta petentes,
 Omniaq; inueniunt, mulierum uoce relata
 Ceu fuerant, sed non Dominum uidere cupitum.
 Finierat Cleophas, tum sic respondit Iesus:
 O nimium stulti, predictaq; credere tardi
 Omnia, quae prisci quondam cecinere Propheta.
 Nonne pati Christum casus peroportuit illos?
 Perq; crucis mortem laudes intrare perennes!
 Protinus incipiens antiqui Oracula Moysae,
 Atq; Prophetarum de sese arcana reclusit,
 Scripturae sensum referans sermone latentem.
 Talia dum loquitur mirantibus inter eundum,
 Detinet arrectas uerbisq; potentibus aures,
 Interea, quò cursus erat, Castella propinquant,
 Tempus & hospicii fessis iam tecta subire,
 Ille uiris coram simulat se longius ire.
 Detinuere tamen blandis sermonibus ipsum,
 Atq; unum cogunt gemini, sic uoce loquentes:
 Hac age nocte mane nobiscum chare Magister,
 Quisquis es, hospitioq; libens succede rogatus:
 Vespera namq; diem ueniens inclinat in undas
 Hesperias, caliq; micant orientia signa,
 Quae tenebras secum referunt noctemq; profundam.
 Concessit uotis, pariterq; intrauit Iesus

Hospitij

DOMINICALIA.

Hospicij tectum, simulans se uelle manere.
Excipit ingressos hospes sermone benigno,
Iam pedibus lotis mensa considerare iussit,
Vespertina cibus apponens fercula lautis.
Hic ubi cum socijs iam discubisset Iesus,
Accepit panem digitis de more prehensum,
Et solitis orans benedixit uocibus illum:
Inde manu frangens socios diuisit in ambos,
In quorum medio prælatus honore sedebat.
Tunc oculi patuere uiris, Christumq; repente
Agnouere, leues ille euanescebat in auras,
Talia dicentes medio & sermone relinquit:
Nonne cor ardebat nostrum, cum diceret antè
Talia, scripturas sensumq; aperiret in omnes,
Erudiens doctis sermonibus inter eundum.
Nec mora surgentes mox hospita tecta relinquunt,
Correptaq; uia Solymam properanter in urbem
Festinant, socijs cupidi, quæ uisa, referre.
Inueniẽre pios uno sub limine fratres.
Vno bis senos minus, & quæ cætera turba
Illis unanimi studio coniuncta manebat.
Hic socijs narrant alij uenientibus omnes,
Surrexisse suo rediuiuum corpore Christum,
Atq; Petro uisum per florida rura Symoni.

EVANGELIA

Ast illi incipiunt rursus narrare diei
Præteritæ casum, Dominus quo uisus & ipsi,
Viq; illum agnorint fractura panis: at ille
Fugerit aërias subito dilapsus in auras.
Talibus auditis animi spes maior inhaesit
Omnibus, & letam pertentant gaudia mentem.

FERIA TERTIA PASCHÆ.

EVANGELIUM LVCAE XXIIII.

ARGVMENTVM.

Christus adest socijs, iterū sua corpora monstrans
Insper ex asso fercula pisce capit.

Talia Discipuli dum leta uoce loquuntur,
Constitit in medio Christus pacēq; precatur.
Obstupere animi subito terrore pauentes,
Et se non Dominum sed spectra uidere putabant.
Protinus incertos sic est offatus iesus:

Peccatori